اخطار ۱۷ شوّال ۱۴۰۸ (۱۳۶۷/۳/۱۲)

حضرت حاج سلطانحسین تابنده گنابادی رضا علی شاه ثانی طاب ثراه

بسم الله الرّحمن الرّحیم

برادران ایمانی کاملاً اطّلاع دارند و باز هم برای تأکید و مزید توجّه و تنبیه اکید تذکّر می‌دهم که از گناهان بزرگ تهمت زدن و غیبت نمودن و تفتین بین دو نفر، مخصوصاً دو برادر ایمانی است بالاخص که دارای قرابت نَسَبی هم باشند؛ که دربارهٔ غیبت فرموده: **ایحِبُّ اَحَدُکُمْ اَنْ یأکُلَ لَحْمَ اَخیهِ مَیت**[1]. و در اخبار معراج نیز رسیده که آن حضرت آنها را به آن حال شهود فرمود. مخصوصاً اگر جنبهٔ تهمت هم داشته باشد و منظور طرف هم تفتین و ایجاد عداوت یا کدورت بین دو نفر باشد که گاهی منجر به گسیختگی و از هم پاشیدگی خانواده‌ها می‌شود، و بزرگتر از غیبت است. و خداوند به هیچ وجه از او درنمی‌گذرد و عفو نمی‌فرماید و شدید العقاب است، مگر آنکه آن دو نفر قلباً از او عفو کنند. و عواقب وخیمه و اثرات سوء ظاهری هم بر این تفتینها مترتب است و دعا هم مستجاب نمی‌شود. مخصوصاً اگر دو طرف برادر ایمانی ویژه آنکه قرابت نَسَبی و نسبت صوری هم داشته باشند که در این صورت خداوند هم بیشتر غضب می‌فرماید و شریفهٔ **وَ اَنَّ عَذابی هُوَ الْعَذابُ الْاَلیمُ**[2] در اینجا صدق می‌کند **وَ اَشَدُّ الْمُعاقِبینَ فی مَوضِعِ النَّکالِ وَ النَّقْمَهْ**[3] را نیز مصداق است. که در همین اوقات در چندین جا و چند مرتبه مشهود گردیده است، که در حقیقت دل را متأثّر بلکه مجروح نموده است و با داشتن این حالات چگونه و به چه امید، ما انتظار رفع بلایا و اجابت دعوات و گشایش را در کارها داشته باشیم. **ظَهَرَ الْفَسادُ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِما کَسَبَتْ ایْدِی النّاسِ**[4].

چون روز هویداست ازین تخم که کشتیم　　کز دوزخیانیم نه از اهل بهشتیم

بر لوح معاصی خط عذری نکشیدیم　　پهلوی کبائر حَسناتی ننوشتیم

کسانی که دعوی دین می‌کنند بالاخص ادعای فقر و ایمان دارند و با داشتن این ادعا می‌خواهند بین دو برادر ایمانی بلکه دارای قرابت نَسَبی یا نزدیکان که دارای علاقهٔ ایمانی و فقری می‌باشند، روی غرض ورزی یا جهالت و نادانی ایجاد نفاق و خلاف کنند، باعث بدنامی و ننگ فقر و سلسله بوده و مورد غضب خدا و رسول می‌باشند و اضافه بر عواقب و کیفرهای سوء اُخروی آن منتظر عاقبت شوم و نتایج وخیمهٔ آن در دنیا نیز باشند: **وَ سَیَعْلَمُ الَّذینَ ظَلَمُوا ای مُنْقَلَبٍ ینْقَلِبُونَ**[5].

حتّی اگر کسی در مجلس فقری به واسطهٔ موانعی حاضر نشود آن را نباید دلیل عدم محبّت یا بی‌علاقگی او به فقر دانست و حمل بر عدم توجّه او نمود و غیبت او را کرد، مگر آنکه علّت آن معلوم باشد و خودش بر مخالفت تفوّه کند. خوب است که به خود بیاییم و در اصلاح گفتار و رفتار و کردار خود بکوشیم و نگذاریم خلاف و عناد بین برادران ایجاد شود. اگر هم باشد در صدد رفع آن برآئیم. متأسّفانه، امروز گرفتار این گناه بزرگ که مخرّب ایمان است شده‌ایم که ممکن است راه سلوک الی

الله را برای ما سدّ کند و شیطان به کلّی جلو را بگیرد و دعاها به اجابت نرسد، که در دعای کمیل است: **اَللّهُمَّ اغْفِرلِی الذُّنوبَ الَّتی تَحْبِسُ الدُّعاءَ**[6].

مجدداً هم به برادران تأکید می‌کنم که غیبت و تفتین و تهمت را ترک نموده و نگذارند بین دو برادر ایمانی مخصوصاً اگر قرابت نَسَبی هم داشته باشند کدورت پیدا شود، بلکه اگر ببینند مختصر گله‌مندی هم باشد، در رفع آن بکوشند و اصلاح دهند.

خداوند به ما حال تنبّه عنایت فرماید که به خود آئیم و راه خلاف نرویم و مانند مؤمنین صدر اوّل اسلام فداکاری و گذشت داشته، دیگران را بر خود ترجیح دهیم و **یؤْثِرونَ عَلی اَنْفُسِهِمْ وَ لَوْکانَ بِهِمْ خَصاصَةٌ**[7]. و در ضمن درجات و مراتب را هم در نظر بگیریم: **رَبَّنَا اغْفِرْلَنا وَ لِاِخْوانِنَا الَّذینَ سَبَقوُنا بِالْایمانِ**[8]. خودخواهی و غرور را از خود دور کنیم و در صدد زیان رساندن به دیگران برای نفع زودگذر خود نباشیم و همان طور که تأکید شد در صدد اصلاح بین دو برادر باشیم نه آنکه ایجاد نفاق نماییم. والسّلام علی من اتبع الهدی و اجتنب الغی و الرّدی.

فقیر سلطانحسین تابنده گنابادی

---

۱. سورهٔ حجرات، ایهٔ ۱۲. ایا هیچ یک از شما دوست دارد گوشت برادر مردهٔ خود را بخورد؟
۲. سورهٔ حجر، ایهٔ ۵۰. و به درستی که عذاب من عذابی دردآور است.
۳. و سخت‌ترین کیفر کننده است به هنگام مجازات کردن و انتقام گرفتن.
۴. سورهٔ روم، ایهٔ ۴۱. به سبب اعمال مردم، فساد در خشکی و در دریا آشکار شد.
۵. سورهٔ شعرا، ایهٔ ۲۲۷. و ستمکاران به زودی خواهند دانست که به چه مکانی باز می‌گردند.
۶. پروردگارا بر من ببخش گناهانی را که جلوگیر دعا می‌شود.
۷. سورهٔ حشر، ایهٔ ۹. بر خویش برگزینند هر چند تنگدست باشند.
۸. سورهٔ حشر، ایهٔ ۱۰. پروردگارا ما را و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفته‌اند، ببخش.